

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3325/2025
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Цветковић, адвокат из ..., против тужених Јавно комунално предузеће „Комнис“ Бела Паланка, из Беле Паланке, чији је пуномоћник Тихомир Крстић, адвокат из ... и Општине Бела Паланка, чији је заступник Општински правобранилац, ради исплате, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 443/24 од 13.12.2024. године, у седници одржаној 18.03.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене Општина Бела Паланка, изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 443/24 од 13.12.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених Јавно комунално предузеће „Комнис“ Бела Паланка и Општине Бела Паланка, изјављене против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 443/24 од 13.12.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Пироту П 348/24 од 02.10.2024. године, усвојен је тужбени захтев тужиле, па су обавезани тужени да јој на име накнаде штете за период од 01.01.2017. до 13.02.2023. године, солидарно исплате износ од 3.924,36 динара, са законском затезном каматом почев од 02.10.2024. године као дана пресуђења па до исплате, као и трошкове парничног поступка у износу од 125.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 443/24 од 13.12.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе тужених и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, и то тужени ЈКП “Комнис”, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а тужени Општина Бела Паланка због погрешне примене материјалног права. Тужена Општина Бела Паланка предложила је да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије тужене Општина Бела Паланка на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужили по основу плаћања таксе за водомер у периоду од јануара 2017. године до 13.02.2023. године. Нижестепени судови оценили су да је тужилин захтев основан с обзиром на чињеницу да одлуком СО Бела Паланка о водоводу и канализацији бр.011-41/2015-I од 02.07.2015. године, није прописано плаћање таксе за водомер, као ни другим општим актима – Правилником ЈКП „Комнис“ Бела Паланка бр.1232 од 27.07.2009. године и Правилником ЈКП „Комнис“ Бела Паланка бр.347/1 од 22.01.2018. године. С обзиром да у конкретном случају није постојао правни основ за наплату ове накнаде, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе или ново тумачење права.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија тужених у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба са захтевом за исплату неосновано наплаћених трошкова поднета је 10.02.2023. године, а вредност предмета спора је 3.924,36 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је и ревизија тужених недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић